

πιάνω

πιάνω, ρ. [<μγν. πιάνω, από το έπιασα, αόρ. του δωρ. ρ. πιάζω <πιέζω], πιάνω. **1.** συγκρατώ: «έπιασε τα μαλλιά της κότσο για να μην την ενοχλούν». **2.** εισπράττω, κερδίζω χρήματα: «πιάσε τώρα αυτά τα λεφτά και για τα υπόλοιπα βλέπουμε || όσα και να έπιανα, δε θα την έκανα αυτή τη δουλειά». (Λαϊκό τραγούδι: *εξήλωσε η φόδρα μου κι η τσέπη μου έχει αδειάσει, καιρό μες το μπατίρημα ψιλή δεν έχω πιάσει*). **3.** συλλαμβάνω, τσακώνω: «τον έπιασαν την ώρα που προσπαθούσε να την κοπανήσει απ' την πίσω πόρτα». (Λαϊκό τραγούδι: *κι αν πεις και για τους φίλους μου, που αγάπησα σαν ρόιδο, όποτε κι αν με πιάσανε, μου κάνουν το κορόιδο*). **4.** παίρνω κάποιον ιδιαιτέρως να του μιλήσω, ιδίως να τον συμβουλέψω ή να του ζητήσω κάποια εξυπηρέτηση: «πιάσ' τον, ρε παιδάκι μου, και πές' του δυο σωστές κουβέντες, γιατί έτσι όπως πάει θα καταστραφεί || θα πάω να πιάσω τον καθηγητή του, μήπως τον σπρώξει και το πάρει το απολυτήριο». **5.** προλαβαίνω, προφταίνω: «έτρεχε σαν τρελός και, παρότι είχαμε φύγει μισή ώρα πιο μπροστά, μας έπιασε έξω απ' τη Λάρισα». **6.** καταλαμβάνω: «το χωριό μου δεν το πιάσανε οι Γερμανοί». **7.** κάθομαι: «γιατί έπιασες εκείνη τη θέση μακριά από μας;». (Λαϊκό τραγούδι: *φίλε που πιάνεις τη γωνιά και μόνος σου τα πίνεις, άραγε τι σε τυραννά και τι φαρμάκια πίνεις*). **8.** νοικιάζω, εγκαθίσταμαι: «τώρα που αποκτήσαμε και δεύτερο παιδί, λέμε να πιάσουμε ένα μεγαλύτερο σπίτι». **9.** κρατώ, καπαρώνω: «πιάσε καμιά θέση μπροστά για να βλέπουμε καλύτερα την παράσταση». **10.** ράβω πρόχειρα, βιαστικά: «επειδή βιαζόμουν, μ' έπιασε η μάνά μου τάκα τάκα το κουμπί χωρίς να βγάλω το πουκάμισό μου κι έφυγα». **11.** προχωρώ σε μια κατεύθυνση, ακολουθώ μια πορεία: «έπιασε το χωματόδρομο δίπλα απ' το γκρεμό και κατέβηκε στον κάμπο». **12.** υπολογίζω κάτι σ' ένα σύνολο, συνυπολογίζω: «αγόρασε τώρα ό,τι θέλεις και θα το πιάσω στο γενικό λογαριασμό». **13.** πετυχαίνω, προκόβω, ανεβαίνω οικονομικά, κοινωνικά ή καλλιτεχνικά: «έπιασε με την πρώτη δουλειά που έκανε || έπιασε με το πρώτο βιβλίο που έγραψε». **14.** συνδέομαι τηλεφωνικά με κάποιον: «προσπάθησε να πιάσεις τον τάδε, που θέλω κάτι να του πω, γιατί το δικό μου τηλέφωνο έχει κάποιο πρόβλημα». **15.** (για γυναίκες) μένω έγκυος, συλλαμβάνω: «είναι τόσο καρπερή η γυναίκα μου, που μια φορά δεν πρόλαβα κι εγώ να τραβηχτώ κι έπιασε». **16.** (για αρρώστιες ή φυσικές αντιδράσεις οργανισμού) με καταλαμβάνει, παρουσιάζω τα συμπτώματα: «κάθε φθινόπωρο με πιάνουν οι αμυγδαλές μου || δεν κάθομαι πολύ στον ήλιο, γιατί με πιάνει αμέσως». **17.** (για φαγητά) αρχίζω να καίγομαι, κολλώ στο μαγειρικό σκεύος: «ξεχάστηκε στην τηλεόραση κι έπιασε το πιλάφι». **18.** (για φυσικά φαινόμενα) εκδηλώνομαι: «έπιασε κύρο || έπιασε βροχή». (Λαϊκό τραγούδι: *κίνησα πρωί για να 'ρθω, μ' έπιασε ψιλή βροχή, ας ερχόσουν α βρε, μάγκα, κι ας γινόσουν παπί*). **19.** (για φυτά) ριζώνω: «δεν έπιασε η καινούρια τριανταφυλλιά που φύτεψα». **20.** (για μαγαζιά ή επιχειρήσεις) πηγαίνει πολύ καλά, έχει κίνηση, πελατεία, είναι ανθηρή: «στην αρχή δεν πάταγε κανείς στο μαγαζί του, αλλά ήταν πολύ καλός στις δημόσιες σχέσεις και τώρα έπιασε γερά». **21.** έχω πέραση, γίνομαι πιστευτός, αποδεκτός: «δεν πιάνουν εδώ οι ψευτιές σου || στην αρχή έκανε τα τρελά του, αλλά, μόλις είδε πώς δεν έπιανε εδώ το στιλάκι του, σοβαρεύτηκε». **22.** (για εμπορεύματα) παρουσιάζω ζωηρή κίνηση, ζωηρή ζήτηση: «αυτό το είδος έπιασε αμέσως στην αγορά». **23.** (για τάβλι) τοποθετώ πούλι μου πάνω σε πούλι του αντιπάλου μου, ώστε να μην μπορεί να παίξει με αυτό, μέχρι να το ελευθερώσω: «όπως εξελίχθηκε το παιχνίδι, κάθε πούλι σου που θα μένει μονό, θα το πιάνω». **24.** (για ψαράδες) ψαρεύω: «βγήκε πολύ πρωί για ψάρεμα κι έπιασε ένα σωρό ψάρια». (Λαϊκό τραγούδι: *πιάνει σαυρίδια και κολιούς, γόπες και παλαμίδα, είν' το πιο 'μορφο γρι-γρι, του καπετάνιου Δήμα*). **25.** στο γ' εν. πρόσ. του ενεστ. **πιάνει** και του αορ. **έπιασε**, φέρνει, έφερε αποτέλεσμα κάτι, λειτουργεί, λειτούργησε προς το συμφέρον μας κάτι, συνήθως ενέργεια, που τις πιο πολλές φορές είναι παραπλανητική: «αν πας και του κλαφτείς πιάνει και θα σου δώσει τα λεφτά που σου χρειάζονται, γιατί είναι καλός άνθρωπος || βαριόμουν να δουλέψω και τ' αφεντικό μου 'δωσε άδεια, γιατί έκανα τον άρρωστο κι έπιασε». **26α.** στην προστακτ. αορ. **πιάσε**, δώσε μου, φέρε μου: «πιάσε μου ένα ποτήρι παγωμένο νερό || πάρε αυτά τα λεφτά και πιάσε μου έναν αναπτήρα». (Λαϊκό τραγούδι: *πιάσε τα βαριά τσιγάρα μου, μάνα μου, για να σβήσω τη λαχτάρα μου, με κυνηγάει η κατάρα μου*). **β.** πάρε: «πιάσε τώρα αυτά τα λεφτά και στο τέλος της βδομάδας σου δίνω και τα υπόλοιπα που σου χρωστάω». (Λαϊκό τραγούδι: *πιάσε δυο δράμια προυσαλιό και πέντε μυρωδάτο και δώσε να φουμάρουνε τ' αδέρφια εκεί κάτω*). (Ακολουθούν 430 φρ.)·

- αν δε βρέξεις τα πόδια σου, δεν πιάνεις ψάρια, βλ. λ. [πόδι](#)·

- αν δε βρέξεις τον κώλο σου, δεν πιάνεις ψάρια, βλ. λ. [κώλος](#)·

- αν δε ρίξεις την πετονιά, δεν πιάνεις ψάρι, βλ. λ. [πετονιά](#)·

- αν μπορείς, πιάσ' του τη μύτη, βλ. λ. [μύτη](#).
- ανάγκη και κόψιμο να σε πιάσει! βλ. λ. [ανάγκη](#).
- απ' όπου κι αν τον πιάσεις, βρομάει ή απ' όπου κι αν τον πιάσεις, λερώνεσαι, είναι μεγάλος απατεώνας, μεγάλο κάθαρμα: «στο 'πα χίλιες φορές, μην κάνεις παρέα μ' αυτόν τον άνθρωπο, γιατί, απ' όπου κι αν τον πιάσεις, λερώνεσαι».
- απ' τη μύτη να τον πιάσεις, θα σκάσει, βλ. λ. [μύτη](#).
- αυτά δεν πάνουν σε μας ή αυτά δεν πάνουν σε μένα, βλ. λ. [αυτός](#).
- αχλάδια πάνουν τα χέρια σου; βλ. λ. [αχλάδι](#).
- γάτα που κοιμάται, ποντικούς δεν πάνει, βλ. λ. [γάτα](#).
- γιατί, για έξυπνο θα σε πιάσουμε; βλ. λ. [έξυπνος](#).
- γιατί, για όμορφο θα σε πιάσουμε; βλ. λ. [όμορφος](#).
- γιατί, θα σε πιάσω πόρτα για το χειμώνα; βλ. λ. [πόρτα](#).
- δε θα τον πιάσω στα χέρια μου! βλ. λ. [χέρι](#).
- δε με πάνει (κάτι), **α.** δε με επηρεάζει: «η φωνάζεις, γιατί δε με πάνει η φοβέρα σου». (Λαϊκό τραγούδι: το σκαλοπάτι σου, να ξέρεις, μου 'χει κάνει με τα ξενύχτια το κεφάλι μου βαρεί· ούτε το κρύο, που σε σκέφτομαι, **με πάνει** και η βροχή να με λυγίσει δεν μπορεί). **β.** (για τροφές) δεν επενεργεί θρεπτικά στον οργανισμό μου: «είμαι δυο μέτρα άντρας και δε με πάνει τόσο λίγο φαγητό».
- δε με πάνει κανένας, **α.** βρίσκομαι σε μεγάλη ψυχική ευφορία: «απ' τη μέρα που τα 'φτιαξα με την τάδε δε με πάνει κανένας». (Λαϊκό τραγούδι: είμαι ανεβασμένος **κανένας δε με πάνει** με τον έρωτά σου πουλάκι μ' έχεις κάνει).
- δε με πάνει (ο) ύπνος, βλ. λ. [ύπνος](#).
- δε με πάνει το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- (δε) με πάνουν γιαγλή, βλ. λ. [γιαγλής](#).
- (δε) με πάνουν γιατρό, βλ. λ. [γιατρός](#).
- (δε) με πάνουν κορόιδο, βλ. λ. [κορόιδο](#).
- (δε) με πάνουν κότσο, βλ. λ. [κότσο](#).
- δεν έπιασε, (για ενέργειες ή προσπάθειες) δεν είχε αποτέλεσμα, δεν ευδοκίμησε: «του 'στησα μια παγίδα, αλλά δεν έπιασε || προσπάθησα να ξανοιχτώ στη δουλειά μου, αλλά δεν έπιασε κι έχω προβλήματα». (Λαϊκό τραγούδι: διπλό παιχνίδι έπαιξες, **δεν έπιασε** και η καρδιά σου την καρδιά μου έχασε).
- δεν έπιασε η μπλόφα, βλ. λ. [μπλόφα](#).
- δεν έπιασε το κόλπο, βλ. λ. [κόλπο](#).
- δεν έπιασε το χρώμα, βλ. λ. [χρώμα](#).

- δεν έπιασε τόπο, βλ. λ. [τόπος](#).
- δεν πάνει βιβλίο στο χέρι του, βλ. λ. [βιβλίο](#).
- δεν πάνει δεκάρα (τσακιστή), βλ. λ. [δεκάρα](#).
- δεν πάνει δίφραγκο, βλ. λ. [δίφραγκο](#).
- δεν πάνει δραχμή (τσακιστή), βλ. λ. [δραχμή](#).
- δεν πάνει δυάρα, βλ. λ. δυάρα.
- δεν πάνει έναν παρά, βλ. λ. [παράς](#).
- δεν πάνει η μπογιά του, βλ. λ. [μπογιά](#).
- δεν πάνει κρέας απάνω του, βλ. λ. [κρέας](#).
- δεν πάνει μπάζα, (για πράγματα), βλ. λ. [μπάζα](#)¹.
- δεν πάνει μπάζα μπροστά μου, βλ. λ. [μπάζα](#)¹.
- δεν πάνει πεντάρα (τσακιστή), βλ. λ. [πεντάρα](#).
- δεν πάνει τα λεφτά του ή δεν τα πάνει τα λεφτά του, βλ. λ. [λεφτά](#).
- δεν πάνει τσεντέσιμο, βλ. λ. [τσεντέσιμο](#).
- δεν πάνει φράγκο (τσακιστό), βλ. λ. [φράγκο](#).
- δεν πάνει φυλλωσιά, (για πράγματα) βλ. λ. [φυλλωσιά](#).
- δεν πάνει φυλλωσιά μπροστά μου, βλ. λ. [φυλλωσιά](#).
- δεν πάνει χαρτωσιά, (για πράγματα), βλ. λ. [χαρτωσιά](#).
- δεν πάνει χαρτωσιά μπροστά μου, βλ. λ. [χαρτωσιά](#).
- δεν πάνουν τα κόλπα σου, βλ. λ. [κόλπο](#).
- δεν πάνω μπάζα, (για χαρτοπαίγνιο), βλ. λ. [μπάζα](#)¹.
- δεν πάνω φυλλωσιά, (για χαρτοπαίγνιο) βλ. λ. [φυλλωσιά](#).
- δεν πάνω χαρτωσιά, (για χαρτοπαίγνιο) βλ. λ. [χαρτωσιά](#).
- δεν τα πάνει (ενν. τα λεφτά), (ιδίως για υπάλληλο του δημοσίου) δε δωροδοκείται, δε χρηματίζεται: «μην προσπαθείς να του τα χώσεις, γιατί δεν τα πάνει» βλ. και φρ. τα πάνει.
- δεν τα πάνει (ενν. τα νοήματα), δεν αντιλαμβάνεται εύκολα αυτά που του λένε: «πρέπει να του το πεις πολλές φορές για να το καταλάβει, γιατί δεν τα πάνει εύκολα ο καψερός».
- δεν το 'πιασα! **α.** (ειρωνικά ή επιθετικά) δεν το εννόησα, δεν το κατανόησα: «θα μου δανείσεις ένα εκατομμύριο; -Δεν το 'πιασα! || δε θέλω να ξαναπάς στο μπαράκι που συχνάζεις. -Δεν το 'πιασα! || να 'ρθω το

βράδυ να πάρω την αδερφή σου για να πάω σ' ένα πάρτι; -Δεν το 'πιασα!». Πολλές φορές η φρ. κλείνει με το αυτό. **β.** είναι και φορές, που δηλώνει έκπληξη: «αν χρειαστείς οποιοδήποτε ποσό για τη δουλειά σου μπορώ να σου το δώσω. -Δεν το 'πιασα!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *οπ!* και κλείνει με το αυτό· βλ. και φρ. *δεν το 'πιασα καλά!* λ. καλός·

- δεν το 'πιασα καλά! βλ. λ. [καλός](#)·

- δεν το 'πιασα καλά, βλ. λ. [καλός](#)·

- δεν τον πιάνει, (για φαγητά) δεν επιδρά ευεργετικά στον οργανισμό του, δεν παχαίνει: «τρώει πάρα πολύ, αλλά δεν τον πιάνει»·

- δεν τον πιάνει κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#)·

- δεν τον πιάνει το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#)·

- δεν τον πιάνει το μάτι σου, βλ. λ. [μάτι](#)·

- είναι (για) να πιάνεις τη μύτη σου! βλ. λ. [μύτη](#)·

- είναι (για) να τον πιάνεις με την τσιμπίδα! ή είναι (για) να τον πιάνει κανείς με την τσιμπίδα! βλ. λ. [τσιμπίδα](#)·

- είναι πιάσ' τον έναν (και) χτύπα τον άλλον, βλ. λ. [ένας](#)·

- είναι σαν τα πιάνεις το μπούτι σου, βλ. λ. μπούτι·

- έπιασα γραμμή, βλ. λ. γραμμή·

- έπιασα σκουριά, βλ. λ. σκουριά·

- έπιασα τη φλέβα του, βλ. λ. φλέβα·

- έπιασα το σφυγμό, βλ. λ. [σφυγμός](#)·

- έπιασα το σφυγμό του, βλ. λ. [σφυγμός](#)·

- έπιασαν οι ευχές μου, βλ. λ. ευχή·

- έπιασαν οι κατάρες μου, βλ. λ. κατάρα·

- έπιασαν τα μάγια, βλ. λ. μάγια·

- έπιασε αέρα, βλ. λ. [αέρας](#)·

- έπιασε αέρας, βλ. λ. [αέρας](#)·

- έπιασε άντερα, βλ. λ. [άντερο](#)·

- έπιασε αράχνης, (για χώρους, ιδίως κλειστούς) βλ. λ. αράχνη·

- έπιασε βροχή, βλ. λ. [βροχή](#)·

- έπιασε η ζέστα ή έπιασαν οι ζέστες ή μας έπιασε η ζέστα ή μιας έπιασαν οι ζέστες, βλ. λ. [ζέστα](#)·

- έπιασε (η) μπόρα, βλ. λ. [μπόρα](#)·

- έπιασε κι αυτός πέντε δεκάρες και..., βλ. λ. [δεκάρα](#).
- έπιασε κι αυτός πέντε δραχμές και..., βλ. λ. [δραχμή](#).
- έπιασε κι αυτός πέντε παράδες και..., βλ. λ. [παράς](#).
- έπιασε κι αυτός πέντε φράγκα και..., βλ. λ. [φράγκο](#).
- έπιασε στασίδι ή έχει πιάσει στασίδι, βλ. λ. [στασίδι](#).
- έπιασε τα καλά (του τάδε), βλ. λ. [καλός](#).
- έπιασε την καλή, βλ. λ. [καλός](#).
- έπιασε το κρύο ή έπιασαν τα κρύα ή μας έπιασε το κρύο ή μας έπιασαν τα κρύα, βλ. λ. [κρύος](#).
- έπιασε το νόημα της ζωής, βλ. λ. [νόημα](#).
- έπιασε το φαγητό, βλ. λ. φαγητό.
- έπιασε τόπο, βλ. λ. [τόπος](#).
- έπιασε τη μαλλιαρή, βλ. λ. [μαλλιαρός](#).
- έπιασε το χέλι απ' την ουρά, βλ. λ. [χέλι](#).
- έπιασε τον πάπα απ' τ' αρχίδια! βλ. λ. [πάπας](#).
- έπιασε τον πάπα απ' τα γένια! βλ. λ. [πάπας](#).
- έπιασε (η) άνοιξη ή μας έπιασε (η) άνοιξη, βλ. λ. [άνοιξη](#).
- έπιασε (ο) χειμώνας ή μας έπιασε (ο) χειμώνας, βλ. λ. [χειμώνας](#).
- έπιασε (το) καλοκαίρι ή μας έπιασε (το) καλοκαίρι, βλ. λ. [καλοκαίρι](#).
- έπιασε (το) φθινόπωρο ή μας έπιασε (το) φθινόπωρο, βλ. λ. [φθινόπωρο](#).
- έπιασες το φαλακρό απ' τα μαλλιά, βλ. λ. φαλακρό.
- η αλεπού είναι πονηρή, αλλά πιο πονηρός είναι αυτός που την πιάνει, βλ. λ. [αλεπού](#).
- η μύτη του να πέσει, δε σκύβει να την πιάσει, βλ. λ. [μύτη](#).
- θα πιάσουμε αράχνες, βλ. λ. αράχνη.
- θα πιάσουμε κοριούς, βλ. λ. [κοριός](#).
- και πού να πιάσουν (κι) οι ζέστες! βλ. λ. [ζέστα](#).
- κάρβουνο να πιάνεις, χρυσάφι να γίνεται, βλ. λ. [κάρβουνο](#).
- κάρβουνο πιάνει, χρυσάφι γίνεται, βλ. λ. [κάρβουνο](#).
- κάτι έπιασε τ' αφτί μου, βλ. λ. αφτί.

- κάτι έπιασε το μάτι μου, βλ. λ. [μάτι](#).
- μ' έπιασε, με κατάλαβε, με κατανόησε: «μόλις του εξήγησα πώς γινόταν η δουλειά, μ' έπιασε αμέσως και την έκανε μια χαρά || ευτυχώς μ' έπιασε που του 'κανα νόημα πως ερχόταν ο δοσατζής του, και την κοπάνησε || μια φορά πήγα να του πω ψέματα και μ' έπιασε».
- μ' έπιασαν κάτι δίψες! βλ. λ. [δίψα](#).
- μ' έπιασαν κάτι πείνες! βλ. λ. [πείνα](#).
- μ' έπιασαν τα γέλια ή μ' έπιασε το γέλιο, βλ. λ. γέλιο.
- μ' έπιασε (η) δίψα, βλ. λ. [δίψα](#).
- μ' έπιασε η καρδιά (μου), βλ. λ. [καρδιά](#).
- μ' έπιασε η κοιλιά (μου), βλ. λ. κοιλιά.
- μ' έπιασε (η) λόρδα, βλ. λ. λόρδα.
- μ' έπιασε η μέρα, βλ. λ. μέρα.
- μ' έπιασε η νύχτα, βλ. λ. νύχτα.
- μ' έπιασε (η) πείνα, βλ. λ. [πείνα](#).
- μ' έπιασε μαύρη απελπισία, βλ. λ. [απελπισία](#).
- μ' έπιασε με τα βρακιά κατεβασμένα, βλ. λ. [βρακί](#).
- μ' έπιασε με τα σώβρακα κατεβασμένα, βλ. λ. [σώβρακο](#).
- μ' έπιασε με την ψωλή στο χέρι, βλ. λ. [ψωλή](#).
- μ' έπιασε με το καυλί στο χέρι, βλ. λ. [καυλί](#).
- μ' έπιασε με τον πούτσο στο χέρι, βλ. λ. πούτσος.
- μ' έπιασε μια δίψα! βλ. λ. [δίψα](#).
- μ' έπιασε μια καίλα! Βλ. λ. καίλα.
- μ' έπιασε μια πείνα! βλ. λ. [πείνα](#).
- μ' έπιασε μια σκορδοκαίλα! βλ. λ. [σκορδοκαίλα](#).
- μ' έπιασε μια τρομάρα! βλ. λ. τρομάρα.
- μ' έπιασε σύγκρυο, βλ. λ. [σύγκρυο](#).
- μ' έπιασε το κεφάλι μου, βλ. λ. κεφάλι.
- μ' έπιασε το μεσημέρι, βλ. λ. [μεσημέρι](#).
- μ' έπιασε το ξημέρωμα, βλ. λ. [ξημέρωμα](#).

- μ' έπιασε το στομάχι μου, βλ. λ. [στομάχι](#).
- μ' έπιασε το τρελό μου ή μ' έχει πιάσει το τρελό, βλ. λ. τρελός.
- μ' έπιασε το φανάρι, βλ. λ. φανάρι.
- μ' έπιασε τρεμούλα, βλ. λ. [τρεμούλα](#).
- μάθε τέχνη κι άσ' τηνε κι αν πεινάσεις, πιάσ' τηνε ή μάθε τέχνη κι άσ' τηνε κι αν χρειαστεί, πιάσ' τηνε, βλ. λ. τέχνη.
- μάτι να μη σε πιάσει, βλ. λ. [μάτι](#).
- με πιάνει αναγούλα, βλ. λ. αναγούλα.
- με πιάνει ανακάτωμα, βλ. λ. [ανακάτωμα](#).
- με πιάνει γλωσσοδέτης, βλ. λ. [γλωσσοδέτης](#).
- με πιάνει η θάλασσα, βλ. λ. [θάλασσα](#).
- με πιάνει (η) πρεμούρα, βλ. λ. [πρεμούρα](#).
- με πιάνει (η) φούρια ή με πιάνουν (οι) φούριες, βλ. λ. φούρια.
- με πιάνει (η) χεζούρα, βλ. λ. [χεζούρα](#).
- με πιάνει κολούμπρα, βλ. λ. κολούμπρα.
- με πιάνει κόψιμο, βλ. λ. κόψιμο.
- με πιάνει λάστιχο, βλ. λ. [λάστιχο](#).
- με πιάνει κίτρινος πυρετός ή με πιάνει μελιταίος πυρετός ή με πιάνει σαράντα πυρετός ή με πιάνει τεταρταίος πυρετός, βλ. λ. πυρετός.
- με πιάνει ντελίριο, βλ. λ. ντελίριο.
- με πιάνει ξερόβηχας, βλ. λ. ξερόβηχας.
- με πιάνει ο ήλιος, βλ. λ. ήλιος.
- με πιάνει πηλάλα, βλ. λ. πηλάλα.
- με πιάνει πρεμούρα, βλ. λ. [πρεμούρα](#).
- με πιάνει σπαρίλα ή με πιάνουν σπαρίλες, βλ. λ. [σπαρίλα](#).
- με πιάνει τ' αεροπλάνο, βλ. λ. [αεροπλάνο](#).
- με πιάνει τ' αυτοκίνητο, βλ. λ. [αυτοκίνητο](#).
- με πιάνει το άλλο μου, βλ. λ. [άλλος](#).
- με πιάνει το γαϊδουρινό μου (ενν. πείσμα), βλ. λ. [γαϊδουρινός](#).

- με πιάνει το γινάτι, βλ. λ. [γινάτι](#).
- με πιάνει το γλυκό μου, βλ. λ. γλυκό.
- με πιάνει το κακό μου, βλ. λ. κακός.
- με πιάνει το καράβι, βλ. λ. καράβι.
- με πιάνει το κρασί, βλ. λ. κρασί.
- με πιάνει το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- με πιάνει το μεράκι, βλ. λ. μεράκι.
- με πιάνει το παράπονο, βλ. λ. παράπονο.
- με πιάνει το πείσμα, βλ. λ. πείσμα.
- με πιάνει το πλοίο, βλ. λ. πλοίο.
- με πιάνει το ποτό, βλ. λ. ποτό.
- με πιάνει το στραβό μου, βλ. λ. [στραβός](#).
- με πιάνει (το) τεμπελίκι, βλ. λ. τεμπελίκι.
- με πιάνει τσίρλα, βλ. λ. τσίρλα.
- με πιάνει φαγούρα, βλ. λ. φαγούρα.
- με πιάνει φούρκα, βλ. λ. φούρκα.
- με πιάνει χεζούρα, βλ. λ. [χεζούρα](#).
- με πιάνεις; με εννοείς; με καταλαβαίνεις; Συνήθως η φρ. επαναλαμβάνεται κάθε τόσο από κάποιον που εξιστορεί κάτι.
- με πιάνουν βιδέλο, βλ. λ. βιδέλο.
- με πιάνουν γιαγλή, βλ. λ. [γιαγλής](#).
- με πιάνουν γιατρό, βλ. λ. [γιατρός](#).
- με πιάνουν θύμα, βλ. λ. θύμα.
- με πιάνουν κορόιδο, βλ. λ. [κορόιδο](#).
- με πιάνουν κότσο, βλ. λ. [κότσος](#).
- με πιάνουν μπαγλαμά, βλ. λ. [μπαγλαμάς](#).
- με πιάνουν οι δαίμονες, βλ. λ. [δαίμονας](#).
- με πιάνουν τα δαιμόνια, βλ. λ. [δαιμόνιο](#).

- με πίνουν τα διαβόλια, βλ. λ. [διαβόλια](#).
- με πίνουν τα ζουμιά, βλ. λ. [ζουμί](#).
- με πίνουν τα κλάματα ή με πίνει το κλάμα, βλ. λ. [κλάμα](#).
- με πίνουν τα μπουρίνια (μου), βλ. λ. [μπουρίνι](#).
- με πίνουν τα νεύρα (μου), βλ. λ. [νεύρο](#).
- μόρα να σε πιάσει! βλ. λ. [μόρα](#).
- μου πίνουν τον κώλο, βλ. λ. [κώλος](#).
- μουστερή θα σε πιάσω; βλ. λ. [μουστερή](#).
- μύγα που δεν μπορείς να πιάσεις με το ξίδι, δοκίμασε με το μέλι, βλ. λ. [μύγα](#).
- να δούμε τι ψάρια θα πιάσουμε, βλ. λ. [ψάρι](#).
- να δούμε τι ψάρια πιάσαμε, βλ. λ. [ψάρι](#).
- να μη σε πιάσει μάτι! βλ. λ. [μάτι](#).
- να μη σε πιάσω στο στόμα μου! βλ. λ. [στόμα](#).
- ο Εβραίος σαν φτωχάνει (φτωχύνει), τα παλιά τεφτέρια πίνει, βλ. λ. [Εβραίος](#).
- όποιος κυνηγάει πολλούς λαγούς, δεν πίνει κανέναν, βλ. λ. [λαγός](#).
- όποιος πίνει το μέλι, γλείφει τα δάχτυλά του, βλ. λ. [μέλι](#).
- πανούκλα να σε πιάσει! βλ. λ. [πανούκλα](#).
- πέτρα που κυλάει, μαλλί δεν πίνει, βλ. λ. [πέτρα](#).
- πίνει άδικα το χώρο, βλ. λ. [χώρος](#).
- πίνει αμέσως φωτιά, βλ. λ. [φωτιά](#).
- πίνει εύκολα φωτιά, βλ. λ. [φωτιά](#).
- πίνει καλά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- πίνει λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- πίνει με το πρώτο φωτιά, βλ. λ. [φωτιά](#).
- πίνει πάγος (κάπου), βλ. λ. [πάγος](#).
- πίνει πουλιά στον αέρα, βλ. λ. [πουλί](#).
- πίνει τζάμπα το χώρο, βλ. λ. [χώρος](#).
- πίνει το χέρι του ή πίνουν τα χέρια του, βλ. λ. [χέρι](#).

- πιάνει τόπο (αρκετό, λίγο, πολύ), (για πράγματα) βλ. λ. [τόπος](#).
- πιάνει τρελά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- πιάνει χοντρά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- πιάνω αέρα, βλ. λ. [αέρας](#).
- πιάνω αράχνες, βλ. λ. αράχνη.
- πιάνω βάρδια, βλ. λ. [βάρδια](#).
- πιάνω βολίδα, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) βλ. λ. [βολίδα](#).
- πιάνω γκόμενα, (για άντρες) βλ. λ. [γκόμενα](#).
- πιάνω γκόμενο, (για γυναίκες) βλ. λ. [γκόμενος](#).
- πιάνω γνωριμιά ή πιάνω γνωριμίες, βλ. λ. γνωριμιά.
- πιάνω γραμμή, βλ. λ. γραμμή.
- πιάνω δεκατριάρι, βλ. λ. [δεκατριάρι](#).
- πιάνω δοκάρι, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) βλ. λ. δοκάρι.
- πιάνω δουλειά, βλ. λ. δουλειά.
- πιάνω δωδεκάρι, βλ. λ. δωδεκάρι.
- πιάνω δωμάτιο, βλ. λ. δωμάτιο.
- πιάνω ένα θέμα, βλ. λ. [θέμα](#).
- πιάνω έναν χαβά, βλ. λ. χαβάς.
- πιάνω εντεκάρι, βλ. λ. εντεκάρι.
- πιάνω εξάρι, βλ. λ. εξάρι.
- πιάνω θέμα, βλ. λ. [θέμα](#).
- πιάνω θέση ή πιάνω τη θέση, βλ. λ. θέση.
- πιάνω κάβο, βλ. λ. κάβος.
- πιάνω κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#).
- πιάνω κουντεπιέ, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) βλ. λ. κουντεπιέ.
- πιάνω λαβράκι, βλ. λ. λαβράκι.
- πιάνω λακιρντί, βλ. λ. [λακιρντί](#).
- πιάνω λιμάνι, βλ. λ. λιμάνι.

- πάνω μαγιά, βλ. λ. μαγιά·
- πάνω μεγάλο ψάρι, βλ. λ. [ψάρι](#)·
- πάνω μια αρρώστια, βλ. λ. αρρώστια·
- πάνω μουχαμπέτι, βλ. λ. [μουχαμπέτι](#)·
- πάνει μπαρμπούνια με τον κώλο, βλ. λ. [κώλος](#)·
- πάνω μπατζανέμι, βλ. λ. μπατζανέμι·
- πάνω να..., αρχίζω να...: «μόλις πάνω να δουλεύω, τότε έρχονται όλοι να με δουν || μόλις έπιασε να τρώει, έφυγε βιαστικά, γιατί τον ζήτησαν επειγόντως απ' τη δουλειά του»·
- πάνω (όλα) τα πόστα, βλ. λ. [πόστο](#)·
- πάνω παιδί, (για γυναίκες) βλ. λ. παιδί·
- πάνω παιχνίδι, βλ. λ. παιχνίδι·
- πάνω πάτο, βλ. λ. πάτος·
- πάνω πελάτη (κάποιον), βλ. λ. πελάτης·
- πάνω πόρτο, βλ. λ. πόρτο·
- πάνω πουρί, βλ. λ. πουρί·
- πάνω σκάλα, βλ. λ. σκάλα·
- πάνω σπίτι, βλ. λ. σπίτι·
- πάνω στεριά, βλ. λ. [στεριά](#)·
- πάνω στη μανίτα (κάποιον), βλ. λ. [μανίτα](#)·
- πάνω στη φάκα (κάποιον), βλ. λ. [φάκα](#)·
- πάνω στην απόχη (κάποιον), βλ. λ. [απόχη](#)·
- πάνω στο στόμα μου (κάποιον), βλ. λ. [στόμα](#)·
- πάνω στο τηλέφωνο (κάποιον), βλ. λ. [τηλέφωνο](#)·
- πάνω σχέση ή πάνω σχέσεις, βλ. λ. [σχέση](#)·
- πάνω τ' όνομα (κάποιον) στο στόμα μου, βλ. λ. όνομα·
- πάνω τα παλιά, βλ. λ. [παλιός](#)·
- πάνω τα στενά ή πάνω το στενό, βλ. λ. [στενό](#)·
- πάνω τη βάση, (για σπουδαστές) βλ. λ. βάση·

- πιάνω τη βούρτσα, βλ. λ. βούρτσα·
- πιάνω τη μύτη μου, βλ. λ. [μύτη](#)·
- πιάνω (τη) συζήτηση, βλ. λ. συζήτηση·
- πιάνω την γκρίνια, βλ. λ. [γκρίνια](#)·
- πιάνω την καλή ή την πιάνω την καλή, βλ. λ. [καλός](#)·
- πιάνω την κοιλιά μου απ' τα γέλια ή πιάνω την κοιλιά μου απ' το γέλιο, βλ. λ. γέλιο·
- πιάνω (την) κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#)·
- πιάνω (την) πάρλα, βλ. λ. [πάρλα](#)·
- πιάνω (την) ψιλή κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#)·
- πιάνω (την) ψιλοκουβέντα, βλ. λ. [ψιλοκουβέντα](#)·
- πιάνω το βολάν στα χέρια μου, βλ. λ. [βολάν](#)¹·
- πιάνω το βούρτσισμα, βλ. λ. [βούρτσισμα](#)·
- πιάνω το θυμιατήρι, βλ. λ. [θυμιατήρι](#)·
- πιάνω το ίδιο τροπάρι, βλ. λ. τροπάρι·
- πιάνω το κόλπο, βλ. λ. [κόλπο](#)·
- πιάνω το μαγιόξυλο, βλ. λ. μαγιόξυλο·
- πιάνω το Μάη, βλ. λ. Μάης·
- πιάνω το μήνυμα, βλ. λ. μήνυμα·
- πιάνω το νόημα, βλ. λ. [ρόημα](#)·
- πιάνω το ξεσκονιστήρι, βλ. λ. [ξεσκονιστήρι](#)·
- πιάνω το παρασύνθημα, βλ. λ. [παρασύνθημα](#)·
- πιάνω το πίτσι πίτσι, βλ. λ. πίτσι πίτσι·
- πιάνω το πρωί, βλ. λ. πρωί·
- πιάνω το τιμόνι, βλ. λ. [τιμόνι](#)·
- πιάνω το τιμόνι στα χέρια μου, βλ. λ. [τιμόνι](#)·
- πιάνω το τραγούδι, βλ. λ. [τραγούδι](#)·
- πιάνω το υπονοούμενο, βλ. λ. [υπονοούμενο](#)·
- πιάνω (το) χαβά, βλ. λ. χαβάς·

- πάνω το χορό, βλ. λ. χορός·
- πάνω (το) χώρο, βλ. λ. [χώρος](#)·
- πάνω τον ίδιο αμανέ, βλ. λ. [αμανές](#)·
- πάνω τον ταύρο απ' τα κέρατα, βλ. λ. ταύρος·
- πάνω τους δρόμους, βλ. λ. δρόμος·
- πάνω τραπέζι, βλ. λ. τραπέζι·
- πάνω φωτιά, βλ. λ. φωτιά·
- πάνω χαρτί και μολύβι, βλ. λ. [μολύβι](#)·
- πάνω ψηλά το χερουβικό, βλ. λ. [χερουβικό](#)·
- πάνω ψηλά τον αμανέ, βλ. λ. [αμανές](#)·
- πιάσ' έν' αρχίδι, βλ. λ. [αρχίδι](#)·
- πιάσ' τα (ενν. τα λεφτά, τα χρήματα), πάρ' τα: «πιάσ' τα τώρα που τα 'χω, γιατί δεν ξέρεις τι γίνεται αργότερα». (Λαϊκό τραγούδι: είμαι απάνω στο μεράκι, θέλω ένα χασαπάκι, **πιάσ' τα** εσύ, μάγκα, που χαρίζεις μερακλίδικια πενιά)·
- πιάσ' τη μου και λάκα! (ενν. την πούτσα μου, την ψωλή μου), ομοιοκατάληκτη απάντηση που εκστομίζεται ως βρισιά προς το άτομο που μας αποκάλεσε μαλάκα. Αν το άτομο στο οποίο εκστομίζεται η βρισιά είναι γνώστης της λαϊκής σοφίας, ανταπαντά: την πάνω, τη λακώνω και στον κώλο σου τη χώνω·
- πιάσ' τη μου και λούσ' τη! (ενν. την πούτσα μου, την ψωλή μου), ομοιοκατάληκτη απάντηση που εκστομίζεται ως βρισιά προς το άτομο που μας αποκάλεσε πούστη. Αν το άτομο στο οποίο εκστομίζεται η βρισιά είναι γνώστης της λαϊκής σοφίας, ανταπαντά: την έχω λουσμένη και στον κώλο σ' περασμένη·
- πιάσαμε αράχνες, (για παρέες) βλ. λ. αράχνη·
- πιάσαμε κοριούς, βλ. λ. [κοριός](#)·
- πιάσαμε ξημερώματα, βλ. λ. [ξημέρωμα](#)·
- πιάσαμε το ξημέρωμα, βλ. λ. [ξημέρωμα](#)·
- πιάσε δέκα! βλ. λ. δέκα·
- πιάσε κόκκινο! βλ. λ. κόκκινος·
- πιάσε πέντε! βλ. λ. [πέντε](#)·
- πιάσε τον αστακό και κούρεψε το μαλλί του, βλ. λ. [αστακός](#)·
- πιάσε τον ξυπόλυτο και πάρε τα παπούτσια του ή πιάσε τον ξυπόλυτο και πάρ' του τα παπούτσια, βλ. λ. [παπούτσι](#)·
- πιάστε τον! συλλάβετέ τον! τσακώστε τον(!)·

- πιάστηκαν στα λόγια, βλ. λ. [λόγος](#).
- πιάστηκε απ' τα λόγια του, βλ. λ. [λόγος](#).
- πιάστηκε η αναπνοή μου ή μου πιάστηκε η αναπνοή, βλ. λ. [αναπνοή](#).
- ποιος τον πιάνει τώρα! βλ. φρ. τώρα ποιος τον πιάνει(!).
- ρίχνω άδεια και πιάνω γεμάτα, βλ. λ. [άδειος](#).
- σε μας δεν πιάνουν αυτά ή σε μένα δεν πιάνουν αυτά, βλ. λ. [αυτός](#).
- σε πιάνει εχθρό του, βλ. λ. [εχθρός](#).
- σε πιάνω, σε καταλαβαίνω, σε εννοώ. Συνήθως δίνεται ως απάντηση στην ερώτηση με πιάνεις(;)·
- σκατά να πιάνεις, χρυσάφι να γίνεται, βλ. λ. [σκατά](#).
- σκατά πιάνει, χρυσάφι γίνεται, βλ. λ. [σκατά](#).
- τα γράφω εκεί που δεν πιάνει μελάνι ή τα έχω γραμμένα εκεί που δεν πιάνει μελάνι (ενν. τα λόγια σου, αυτά που μου λες), βλ. λ. [μελάνι](#).
- τα γράφω όλα εκεί που δεν πιάνει μελάνι ή τα έχω γραμμένα όλα εκεί που δεν πιάνει μελάνι, βλ. λ. [μελάνι](#).
- τα πιάνει (ενν. τα λεφτά, τα χρήματα), **α.** βγάζει, κερδίζει αρκετά χρήματα: «άνοιξε ένα φαστφουντάδικο μέσ' στην καρδιά της αγοράς και τα πιάνει μια χαρά». **2.** (ιδίως για υπαλλήλους του δημοσίου) δωροδοκείται, λαδώνεται, χρηματίζεται: «αν θέλεις να τελειώσεις πιο γρήγορα η δουλειά σου, να πας στον τάδε, γιατί, απ' ότι ξέρω, τα πιάνει». Συνών. τ' αρπάζει / τα παίρνει / τα σβερκώνει / τα τσακώνει / τα τσιμπάει / τα χουφτώνει.
- τα πιάνει τα λεφτά του, βλ. λ. [λεφτά](#).
- τα πιάνω, κερδίζω χρήματα: «μια δουλειά έκανε ο τυχεράκις και τα 'πιασε». (Τραγούδι: μα τι έχεις πια να χάσεις, σου τα παίρνουν, πριν **τα πιάσεις** // κι όταν γίνουμαι ταπί, τρέχω να κοινομήσω· μόλις **τα πιάσω**, σαν τρελός, πάω να τ' ακουμπήσω).
- τα πιάσαμε τα λεφτά! βλ. λ. [λεφτά](#).
- τα 'πιασε ή τα 'χει πιάσει, δωροδοκήθηκε: «για να πει αυτά που είπε ο μάρτυρας στο δικαστήριο, τα 'χει πιάσει»· βλ. και φρ. τα πιάνω.
- τα 'πιασε χοντρά, βλ. λ. [χοντρά](#).
- τα χέρια του πιάνουν απ' όλα ή τα χέρια του πιάνουν σ' όλα, βλ. λ. [χέρι](#).
- την έπιασα, πέτυχα στο σκοπό μου, στην επιδίωξή μου: «στην αρχή είχα κάποιες δυσκολίες με τη δουλειά μου, αλλά με τον καιρό την έπιασα και τώρα είμαι μια χαρά».
- την έπιασαν οι πόνοι, (για έγκυες γυναίκες) βλ. λ. [πόνος](#).
- την έπιασε φίλη, (για άντρες) βλ. λ. [φίλος](#).
- την πιάνω στο λακιρντί, βλ. λ. [λακιρντί](#).
- την πικρή τη μελιτζάνα, πάχνη δεν την πιάνει, βλ. λ. [μελιτζάνα](#).

- τι σ' έπιασε; τι σου συμβαίνει; τι σε απασχολεί(:): «τι σ' έπιασε και κατέβασες τα μούτρα; || τι σ' έπιασε τώρα και φωνάζεις σαν τρελός;»
- τι ψάρια έπιασες; ή τι ψάρια έχεις πιάσει; βλ. λ. [ψάρι](#).
- το μάτι βλέπει, στην καρδιά πιάνει φωτιά, βλ. λ. [καρδιά](#).
- το πιάνει αμέσως, βλ. φρ. το πιάνει με το πρώτο.
- το πιάνει με το πρώτο, το αντιλαμβάνεται, το εννοεί, το καταλαβαίνει γρήγορα, αμέσως: «ό,τι και να του πεις, το πιάνει με το πρώτο || ό,τι γίνεται γύρω του, το πιάνει με το πρώτο».
- το πιάνει (ο) αέρας, βλ. λ. [αέρας](#).
- το πιάνεις; το εννοείς; το καταλαβαίνεις; Συνήθως η φρ. επαναλαμβάνεται κάθε τόσο από αυτόν που εξιστορεί κάτι.
- το 'πιασα ή το 'χω πιάσει, το εννόησα, το κατάλαβα, το κατανόησα: «ευτυχώς που το 'πιασα πως ήθελαν να με ρίξουν, και την κοπάνησα εγκαίρως». (Λαϊκό τραγούδι: τώρα πια που **το 'χω πιάσει**, χίλιους βρίσκω σαν εσέ κι άλλοι μου πουλούν αγάπες, μα τις παίρνω βερεσέ).
- το 'πιασα με τη μύτη, βλ. λ. [μύτη](#).
- το 'πιασα το υπονοούμενο, βλ. λ. [υπονοούμενο](#).
- το 'πιασε το νόημα, βλ. λ. [νόημα](#).
- το 'πιασες; το εννόησες; το κατάλαβες; το κατανόησες(:): «το 'πιασες αυτό που σου 'πα ή μήπως πρέπει να στο ξαναπώ».
- τον γράφω εκεί που δεν πιάνει μελάνι ή τον έχω γραμμένο εκεί που δεν πιάνει μελάνι, βλ. λ. [μελάνι](#).
- τον έπιασα μάγουλο ή του 'πιασα το μάγουλο, βλ. λ. [μάγουλο](#).
- τον έπιασα με τις πιτζάμες, βλ. λ. [πιτζάμα](#).
- τον έπιασα με το βρακί ή τον έπιασα με τα βρακιά, βλ. λ. [βρακί](#).
- τον έπιασα με το σώβρακο ή τον έπιασα με τα σώβρακα, βλ. λ. [σώβρακο](#).
- τον έπιασα με το δάχτυλο στη μαρμελάδα, βλ. λ. [μαρμελάδα](#).
- τον έπιασα με το δάχτυλο στο μέλι, βλ. λ. μέλι.
- τον έπιασα με το κακό, βλ. λ. κακός.
- τον έπιασα με το καλό, βλ. λ. [καλός](#).
- τον έπιασα με το καλό, τον έπιασα με το κακό, βλ. λ. [καλός](#).
- τον έπιασα στα πράσα, βλ. λ. πράσο.
- τον έπιασα στο ύπνο, βλ. λ. [ύπνος](#).
- τον έπιασαν πάνω στην πράξη, βλ. λ. [πράξη](#).

- τον έπιασαν τα κλάματα ή τον έπιασε το κλάμα, βλ. λ. [κλάμα](#).
- τον έπιασαν τα φραγχοφωνικά του, βλ. λ. [φραγχοφωνικά](#).
- τον έπιασε (η) μανία, βλ. λ. μανία.
- τον έπιασε (η) μούρλα, βλ. λ. [μούρλα](#).
- τον έπιασε η τσιμπίδα του νόμου (της εφορίας), βλ. λ. [τσιμπίδα](#).
- τον έπιασε μύγα, βλ. λ. [μύγα](#).
- τον έπιασε η ζέστα ή τον έπιασαν οι ζέστες, βλ. λ. [ζέστα](#).
- τον έπιασε ο ήλιος, βλ. λ. ήλιος.
- τον έπιασε (το) αμόκ, βλ. λ. αμόκ.
- τον έπιασε το μανιάτικο, βλ. λ. [μανιάτικο](#).
- τον έπιασε το όριο ηλικίας, βλ. λ. [ηλικία](#).
- τον έπιασε το τραγουδιστικό του ή τον έχει πιάσει το τραγουδιστικό του, βλ. λ. [τραγουδιστικός](#).
- τον έπιασε φίλο, (για γυναίκες) βλ. λ. [φίλος](#).
- τον έπιασες πόρτα για το χειμώνα! βλ. λ. [πόρτα](#).
- τον πιάνει το σχέδιο, βλ. λ. [σχέδιο](#).
- τον πιάνω, τον καταλαβαίνω, τον εννοώ: «θέλω να 'ρθεις μαζί μου στην κουβέντα που θα κάνω με τον τάδε, γιατί μόνο εσύ τον πιάνεις».
- τον πιάνω αμερικανάκι, βλ. λ. [αμερικανάκι](#).
- τον πιάνω απ' τα μαλλιά, βλ. λ. [μαλλί](#).
- τον πιάνω απ' τα μούτρα, βλ. λ. [μούτρο](#).
- τον πιάνω απ' τα πέτα ή τον πιάνω απ' το πέτο, βλ. λ. πέτο.
- τον πιάνω απ' το καρύδι, βλ. λ. [καρύδι](#).
- τον πιάνω απ' το λαιμό, βλ. λ. [λαιμός](#).
- τον πιάνω απ' το λαρύγγι, βλ. λ. [λαρύγγι](#).
- τον πιάνω απ' το σβέρκο, βλ. λ. [σβέρκος](#).
- τον πιάνω απ' τον γιακά, βλ. λ. [γιακάς](#).
- τον πιάνω απ' τον γκιρλατάνο, βλ. λ. γκιρλατάνος.
- τον πιάνω βιδέλο, βλ. λ. βιδέλο.

- τον πάνω γιαγλή, βλ. λ. [γιαγλής](#).
 - τον πάνω γιατρό, βλ. λ. [γιατρός](#).
 - τον πάνω θύμα, βλ. λ. θύμα.
 - τον πάνω κορόιδο, βλ. λ. [κορόιδο](#).
 - τον πάνω κότσο, βλ. λ. [κότσος](#).
 - τον πάνω μπαγλαμά, βλ. λ. [μπαγλαμάς](#).
 - τον πάνω σκαστό, βλ. λ. [σκαστός](#).
 - τον πάνω στη γλώσσα μου, βλ. λ. [γλώσσα](#).
 - τον πάνω στο λακριντί, βλ. λ. [λακριντί](#).
 - τον πάνω στο στόμα μου, βλ. λ. [στόμα](#).
 - του έπιασα τη μάνα, (για τάβλί) βλ. λ. μάνα.
 - του έπιασα τη φλέβα, βλ. λ. φλέβα.
 - του έπιασα το σφυγμό, βλ. λ. [σφυγμός](#).
 - του πάνω κουβέντα ή τον πάνω στην κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#).
 - τους έπιασαν καβάλα, βλ. λ. [καβάλα](#).
 - τους έπιασαν πάνω στην πράξη, βλ. λ. [πράξη](#).
 - τους έπιασαν στα πράσα, βλ. λ. πράσο.
 - τρέχα πιάσ' την! βλ. λ. [τρέχω](#).
 - τροχός που γυρίζει, σκουριά δεν πάνει, βλ. λ. τροχός.
 - τώρα πιάσ' τα μας, (ενν. τα αρχίδια), (ειρωνικά) ξεγελάστηκες, την έπαθες, την πάτησες: «νόμιζες πως ήσουν πιο έξυπνος από μένα, αλλά τώρα πιάσ' τα μας».Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.
 - τώρα πιάσε μας τ' αρχίδια ή τώρα πιάσε μου τ' αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#).
- τώρα ποιος τον πάνει! είναι ακαταμάχητος, ασυναγώνιστος, ιδίως μετά από κάποια σπουδαία επιτυχία του: «πέρασε πρώτος στην ιατρική σχολή και ποιος τον πάνει!». (Λαϊκό τραγούδι: μες στην ταβέρνα έτρεξα και γίνηκα χαρμάνι, με πήρ' η τρέλα στο κρασί και **τώρα ποιος με πάνει!**).
- τώρα τον έπιασε η προκοπή του! ή τώρα τον έπιασαν οι προκοπές του! βλ. λ. [προκοπή](#).
 - τώρα τον έπιασε ο πόνος! βλ. λ. [πόνος](#).
 - φάε λίγο να σε πιάσει, βλ. λ. [τρώω](#).
 - χρυσάφι να πάνεις, κάρβουνο να γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).

- χρυσάφι να πάνεις, σκατά να γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χρυσάφι να πάνεις, χώμα να γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χρυσάφι πάνει, κάρβουνο γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χρυσάφι πάνει, σκατά γίνεται, βλ. λ. [χρυσάφι](#).
- χώμα να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται, βλ. λ. [χώμα](#).
- χώμα πάνει, χρυσάφι γίνεται, βλ. λ. [χώμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας